

Petra*

Gabriel Cristea

Trec beduini în triste caravane;
Cămilele-n genunchi se poticesc;
Vâltori de nori coboară în turbane
și vântul geme surd, neomenesc.

E freamăt de furtuni. Drumul Mătăsii
conturu-și pierde-n dune și în colb;
Și-n amintiri de care și de osii
mai scârțâie murind un soare orb.

Se-apropie urgia și se zbate;
Cuvântul „Inșallah”* se-aude grav;
Samarele sunt ziduri de cetate
unde se-ascund samsarii de postav.

Prin mirodenii tari vântul își poartă
galopul invizibil și tăios.
Pustiul e-nfrățit cu Marea Moartă
- nisipul dezvelește câte-un os...

Și parcă văd năluci - nabateenii*
cioplindu-și templu-n asfințit de grâu,
cu dălți de bronz, prin mutele milenii
pe unde zburdă caii cu desfrâu.

Notă*

Petra - Petra (greacă πέτρα (petra), însemnând „piatră”; arabă البتراء, Al-Batrā') este un fost oraș antic, situat în Iordania. Este unul din cele mai celebre situri arheologice din lume, datorită templelor săpate direct în stâncă. În antichitate orașul se numea Rekem și apare menționat în manuscrisele de la Marea Moartă. Se presupune că a fost construit începând cu secolul al VI-lea î.Hr., de către nabateeni, un popor semitic, și a fost capitala lor până în 106 d.Hr., când a intrat în componența Imperiului Roman, devenind capitala provinciei Arabia Petrea.

Inșallah - termen arab, echivalent cu „Doamne ajută” sau „Facă-se voia lui Dumnezeu”
nabateenii - au fost o uniune de triburi nomade arabe antice care au apărut în secolul al IV-lea î.Hr. în nord-vestul Peninsulei Arabice și în sudul și sud-estul Palestinei antice la sfârșitul dominației persane ahemenide și începutul epocii elenistice.